

Sipos László tanulmányait Nyíregyháza és Szeged városában folytatta, művésztanárai Pál Gyula, Németh Lászlóné Michna Éva és Krutilla József voltak. Negyedszázada foglalkozik műemlékfotózással, filmezéssel. Öt földrész száznyolc országában fotózott, kétszáz órányi videofilmet forgatott. Különösen a környezet- és műemlékvédelem, a táj és a műalkotás viszonya foglalkoztatja. Legújabb albumainak közép-pontjában azonban már az ember és az idő áll.

Szines és fekete-fehér műemlékfotói jelentek meg az Armenia, az Értékmentő, a Falu Város Régió, a Hajdú-Bihari Napló, a Kelet-Magyarország, a Korzó, a Műemlékvédelem, a Műsorkalauz, a Nyírségi Gondolat, az Örökség, a Polonia Węgierska, a Szabolcs-Szatmár-Beregi Szemle és a Megyei Könyvtárak Lapja (KKH) 1999-2022. évi számaiban, különféle antológiákban, a szlovákiai Régió c. kulturális folyóiratban, továbbá ausztriai és hazai képeslapokon. Eddig tizennyolc fotóalbuma és tizenegy – saját műemlékfotóit tartalmazó – tanulmánykötete látott napvilágot.

Első fotókiállításait – közép-ázsiai képeiből – Hilda Putschögl rendezte, Breitenfurt bei Wienben, Bécsben, a „Z”-ben, majd Baden bei Wienben. Ezeket azután még több mint félszáz követte, Magyarországon és Szlovákiában.

2008-ban a kulturális és oktatási miniszter – az indokolás szerint a műemlékvédelem ügyét előmozdító kiemelkedő publikációs (és műemlékfotós) tevékenységért) – a Magyar Műemlékvédelemért – Forster Gyula-éremmel tüntette ki. 2018-ban Sipos László műemlékvédő és műemlékfotózáshoz kapcsolódó munkásságát felvette a nemzeti értékek közé a Nyíregyházi Települési Értéktár Bizottság.

(A Wikipédia nyomán)